

[Socialministeren.]

Folketinget. Forslaget gaar i Korthed ud paa følgende: Gennem § 1 er der givet Kommunalbestyrelserne Adgang til at forhøje det fradragsfrie Beløb i Aldersrentelovens § 7 med indtil 100 Kr. Som man ved, er disse fradragsfrie Beløb ved Loven af 1927 nedskaaret saa stærkt, at Forholdet for alle, der kender Sagerne ude omkring i Kommunerne — i hvert Fald i de mindre Kommuner, hvor man kender Personerne —, er blevet det, at man ikke respekterer Loven af 1927; man giver Aldersrente, skønt vedkommende har betydeligt over de 100 Kr., der er tilladt. Vi finder, at det vil være rimeligt, indtil Sociallovgivningen kan blive revideret — netop i Morgen vil jeg faa den Ære i Folketinget at fremsætte Forslag til en ny Lov om Aldersrente, om Folkeforsikring —, at mildne disse Regler fra 1927 noget, og hertil sigter altsaa § 1.

I § 2 foreslaas det at give § 6 i Loven om Aldersrente en anden Affattelse. Som ærede Medlemmer vil vide, er der i Aldersrenteloven givet særlige Regler om Adgang for Kommuner til at yde personlige Tillæg til de daarligst stillede Aldersrentenydere, men disse Regler er forskellige for Købstæder og Land. Efter Forslaget her bliver Reglerne fælles for Købstad og Land. Det vil i Praksis sige, at man ogsaa paa Landet i Sygdomstilfælde kan tilstaa Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer og lignende Ydelser udover den almindelige Aldersrente. Det bestemmes endvidere, at Kommunalbestyrelserne til disse særlige Ydelser i Sygdomstilfælde samt til personlige Tillæg paa Grund af Alderdomsvækkelse, store Forsørgerpligter eller anden Aarsag kan anvende $\frac{1}{12}$ af det Beløb, der er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar.

I § 3 er det foreslaaet, at man ogsaa skal kunne yde en vis Hjælp efter Kommunens Skøn til Invalidere og til dem, der opnaar fuld Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 3die Stykke, det vil sige til de Personer, som af Helbredshensyn ikke har kunnet syge- og invalideforsikres, for saa vidt disse Personer vedblivende er i Trang, at der altsaa skal kunne tilstaa Invalidere og disse Personer, som nævnes i § 63, et personligt Tillæg for højst et Aar ad Gangen, et Tillæg, der heller ikke maa overstige $\frac{1}{12}$ af det Beløb, der i vedkommende Kommune er udbetalt henholdsvis til Invalidere og til

dem, der har faaet fuld Understøttelse i Henhold til § 63.

Endelig foreslaas det i §§ 4 og 5, at Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at yde Personer, der oppebærer Aldersrente udenfor Alderdomshjem, og som anses for trængende dertil, Brændselshjælp, og samme Adgang til Brændselshjælp faar de, der oppebærer Invalidere, og de, der oppebærer fuld Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63. Prisen for det ydede Brændsel maa dog ikke overstige 25 Kr. for hver enkelt, derunder for Ægtepar.

Udgifterne i Henhold til dette Lovforslag er tænkt fordelt med $\frac{1}{4}$ paa Opholdskommunen og $\frac{3}{4}$ paa Forsørgelseskommunen, men saaledes at Staten ligesom efter Aldersrenteloven refunderer de $\frac{7}{12}$.

Der har jo i Aarens Løb foreligget mange Forslag for den høje Rigsdag, særlig vedrørende Brændselshjælp, og jeg skal ikke komme ind paa Forhistorien til dette Forslag, men skal kun gøre opmærksom paa, hvilke Udgifter dets Gennemførelse vil medføre. Man har beregnet, at Anvendelsen af de lempeligere Fradragsregler i Henhold til § 1 vil medføre en Udgift af 2 750 000 Kr., hvilket jeg dog har vanskeligt ved at forstaa; men det hævdes altsaa af de sagkyndige Statistikere, at man maa regne med et saadant Beløb. Forandringen af Raadighedssummen til personlige Tillæg til Aldersrentenydere i Henhold til Forslagets § 2 vil medføre en Udgift af 1 370 000 Kr., Tillæg til Invalidere i Henhold til § 3 vil medføre en Udgift paa 1 370 000 Kr. og Tillæg til understøttede efter Fattiglovens § 63, 3die Stykke, en Udgift paa 200 000 Kr. Hvad endelig Brændselsudgifterne angaar, kan man regne med, at de højst vil kunne komme 95 000 Aldersrentenydere til gode, og det vilde medføre en Udgift paa 2 375 000 Kr. For Invalidere og Invalidernes Vedkommende regner man med, at der vilde blive Tale om 565 000 Kr. og for de efter § 63 understøttede om 100 000 Kr. Det vil altsaa ses, at hvis samtlige Kommuner fuldt ud vilde udnytte samtlige disse Bestemmelser, vilde det højeste Beløb, Loven kunde medføre som Udgift for Stat og Kommune, blive 8 730 000 Kr., hvoraf Staten i Henhold til Lovforslaget skulde udrede $\frac{7}{12}$ eller 5 093 000 Kr. og Kommunerne $\frac{5}{12}$ eller 3 637 000 Kr. Vi ved imidlertid alle, som kender Forholdene ude omkring, og som har fulgt de tidligere Love paa dette Omraade, at slet saa store Udgifter kan man ikke regne med. Hvis man skal gaa efter Erfaringerne fra